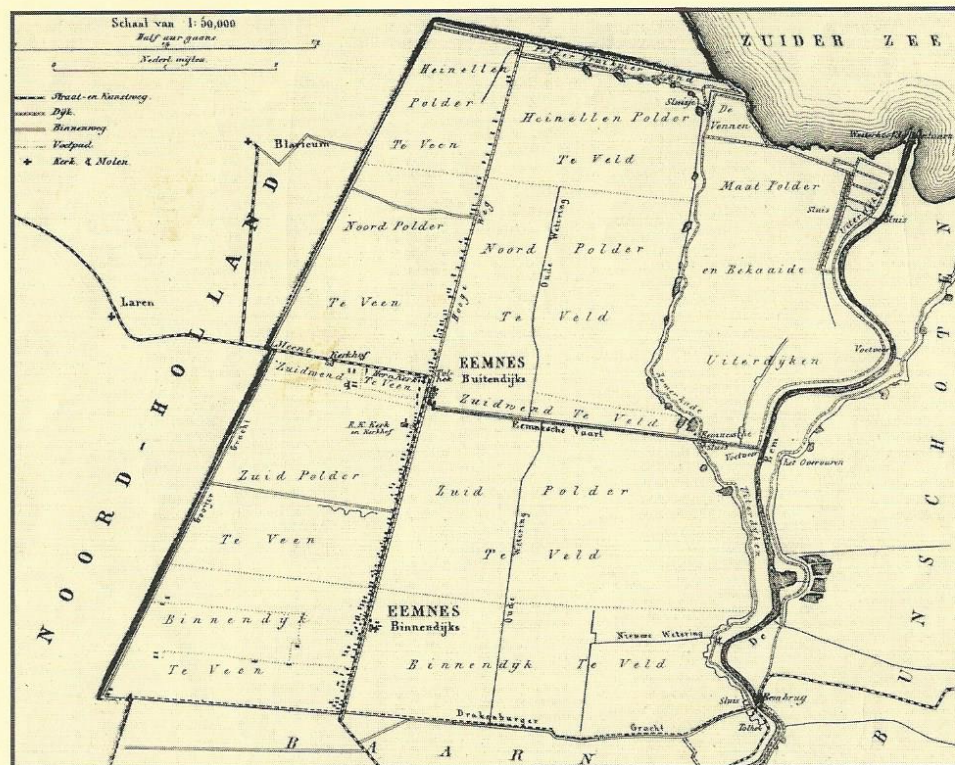

HISTORISCHE KRING EEMNES

Het heden heeft zijn
wortels in het verleden
en vormt de basis
voor de toekomst

2014-1

NOTARISKANTOOR
MR. W.A. VAN DER SLUIS

BARBEELSTRAAT 4 - 3755 KP EEMNES
TELEFOON (035) 5336704
FAX (035) 5336705
E-MAIL INFO@NOTARISVANDERSLUIS.NL

*De Groentespecialzaak van
Eemnes en omstreken!*

Lekker Gezond, Laarderweg 24B
3755 AN Eemnes, Tel: 035 5386257

Topkwaliteit Groente & Fruit
Verse Salades
Verse Maaltijden
Verse Soepen
Vers gesneden Groentemixen
Verse Sappen
Fruit Kisten
Superfood
 Tarwegras-sap

Speciaalzaak in:

- tuinartikelen
- diervoeders en benodigdheden
- ijzerwaren en gereedschappen
- werkkleding en -schoeisel
- agrarische artikelen

SOEST
Torenstraat 16,

EEMNES
Noordersingel 188,

WWW.WELKOOP.NL

HISTORISCHE KRING EEMNES

DOEL VAN DE VERENIGING IS:

Bevordering van de kennis van- en de belangstelling voor de geschiedenis in algemene zin en de geschiedenis van Eemnes, met aansluitend gebied, in het bijzonder.

jaargang 36, nr. 1

maart 2014

verschijnt viermaal per jaar

BESTUUR

Voorzitter:

Mw. N.E. Lemckert, Zilver schoon 11
3755 TH Eemnes, 035-5311913

Secretaris:

J.J. Groeneveld, Zilver schoon 37,
3755 TH Eemnes, 035-5381609

Penningmeester:

J. Frantsen, 035-5310442
HKE-Girorekening NL71INGB0002080362
HKE-Rabobank NL31RABO0315911425

Leden:

H.A. van Hees, 035-5389849
J.B. Nouwens, 035-5389239
R.T. van der Schaaf, 035-5386094
Mw. E.C.M. Seure, 035-5310129
J.J. Smids, 035-5387572
J.J. van Wijk, 035-5314689

LEDENADMINISTRATIE

G.A.M. van Wijk-Blom, 035-5314689,
Raadhuislaan 39, 3755 HA Eemnes.

KWARTAALBLAD

Redactieadres/advertenties:

Graanoogst 3, 3755 HN Eemnes,
035-5387572, an.joopsmids@kpnmail.nl

Redactie:

Henk van Hees en Joop Smids

Opmaak:

Hans van Gelder

Druk:

Graficient Printmedia – Almere

Losse nummers:

€ 4,- excl. verzendkosten

LIDMAATSCHAP

€ 14,- p.j., incl. kwartaalblad, voor leden in de BEL-gemeenten (Blaricum Eemnes en Laren NH). Leden buiten dit gebied betalen € 22,- p.j. i.v.m. verzendkosten.
Opzegging schriftelijk voor 1 december.
Vrienden HKE minimaal € 15,- p.j.

INTERNET HKE-ACTUEEL

www.historischekringeemnes.nl
info@historischekringeemnes.nl

WERKGROEPEN

Bebouwingsgeschiedenis:

R.T. v.d. Schaaf, 035-5386094

Beeld en Geluid:

J. Frantsen, 035-5310442

Beheer archief:

J.J. Groeneveld, 035-5381609

Beheer voorwerpen:

H.H.M. van Roy, 035-5312531

Bibliografie:

R.T. van der Schaaf, 035-5386094

Foto's:

J. Frantsen, 035-5310442

Genealogie:

H.A. van Hees, 035-5389849

Interviews:

H.A. van Hees, 035-5389849

Tentoonstelling:

J.B. Nouwens, 035-5389239

Website:

W.A.M. de Witte, 035-5388130

© 2013 Historische Kring Eemnes. Alle rechten voorbehouden. Het geheel of gedeeltelijk overnemen van artikelen is slechts toegestaan na toestemming van de redactie. De uitgever heeft er naar gestreefd de rechten van illustraties volgens wettelijke bepalingen te regelen. Degenen die desondanks menen nog bepaalde rechten te kunnen doen gelden, wordt verzocht zich te wenden tot de uitgever: info@historischekringeemnes.nl. Auteurs die in dit tijdschrift publiceren geven daarmee onvoorwaardelijk toestemming tot het in digitale vorm opnemen in openbare databases.

Inhoud

Oudheidkamer	3
Interview met Jos Eggenkamp-de Bruijn (<i>Jan Delfgou</i>)	5
Juf Koelewijn en de Protestants Christelijke Kleuterschool (<i>Jaap Groeneveld</i>)	13
Persoonlijke herinneringen aan de barre winter van 1963	
van de winterse bruiloft van Piet Peek en Emmy van Beijeren	19
van Fie en Joop Blom	23
van Mien Elders-Jonkman	25
van Ineke van Hees	26
van Ton van Hees	28
van Emmy Hill-Smit	29
van Jos Eggenkamp-de Bruijn	30
Plaatjes Ontdek Eemnes	31
Nieuwe Eemnesser straatnamen (<i>Henk van Hees</i>)	32
Gevraagd: informatie over verzetsstrijder Han Jordaan	35
Oproep: materiaal tekenaar en aquarellist Piet Klaasse	38
Oproep: collecte Anjerfonds	39
Inleveren kopij voor het volgend nummer	40

Van de redactie

Het is februari en het wil maar niet winteren. De gemiddelde temperatuur is nog nooit zo hoog geweest sinds deze wordt gemeten en vastgelegd. Het gemis aan winterse kou is er misschien wel de oorzaak van dat de Oudheidkamer op de zaterdagen druk bezocht wordt. De tentoonstelling "De barre winter van 1963 in Eemnes" toont ons hoe een echte winter er uit kan zien. Prachtige plaatjes levert dat op en mooie verhalen worden verteld maar het gaf vooral veel ongemak en overlast. Gezien de belangstelling wordt deze tentoonstelling tot en met 17 mei a.s. verlengd.

De volgende tentoonstelling gaat over Piet Klaasse, illustrator en stadgenoot die een atelier en woonhuis had op Meentweg 11. (zie oproep blz. 38).

Er staan nog meer oproepen in dit blad waarin uw aandacht en/of hulp wordt gevraagd.

Tot slot: vergeet u niet de ledenvergadering van de Historische Kring Eemnes op donderdag 27 maart a.s. bij te wonen. De voordracht van Jan Out na de pauze over het *samenleven van katholiek en protestant* belooft een boeiend onderdeel van de avond te worden.

Joop Smids

vanaf 24 mei 2014:

Piet Klaasse

tekenaar en aquarellist

Oudheidkamer Eemnes
Raadhuislaan 2a
Telefoon 035-5382375

Geopend:
zaterdag van 14.00-16.00 uur
Toegang gratis

Van de voorzitter

Buiten is het inmiddels lente maar in de Oudheidkamer duurt de winter nog even voort met de tentoonstelling: De Barre Winter van 1963. Mooie, indrukwekkende, roerende en komische herinneringen aan die echte winter. Veel mensen genoten er al van. Deze tentoonstelling is één van de vele activiteiten die de Historische Kring het afgelopen jaar heeft ontwikkeld, voor en achter de schermen. Zo'n 65 vrijwilligers zetten zich op veel fronten in voor de Historische Kring. Hulde daarvoor! Zoveel mensen, en toch ligt er nog werk waar we niet aan toe komen. In het komende jaar leest u daar beslist meer over.

De geschiedenis van Eemnes blijft boeien. Er is al veel onderzoek gedaan naar de geschiedenis vanaf het ontstaan van Eemnes. Iedereen kan daar wat van zien en lezen op de Canon in steen in de Braadkamp. Maar ook de meer recente geschiedenis geniet volop belangstelling. Steeds meer mensen zijn op zoek naar hun eigen familiegeschiedenis en weten daarvoor ook de weg te vinden naar de Oudheidkamer. Vaak leiden dat soort ontmoetingen naar een zogezegde win-win situatie. Er duikt weer nieuwe informatie op en nieuwe foto's uit familiealbums komen beschikbaar en worden uitgewisseld. Diverse vrijwilligers zijn druk doende om al die informatie te rubriceren en vast te leggen zodat anderen er ook weer van kunnen genieten.

Het komend jaar kunt u ook weer genieten van nieuwe verhalen over oude geschiedenis. Op de jaarvergadering van 27 maart zal Jan Out ons meenemen in de geschiedenis van de kerken in Eemnes. En Jan Out kennende zal het zeker een verhaal worden met leuke anekdotes en interessante weetjes. Geeft zo'n kleine terugblik en vooruitblik u ook het gevoel trots te zijn op uw lidmaatschap van zo'n actieve en leuke Historische Kring? Ik heb dat zeker.

Liesbeth Lemckert

INTERVIEW MET JOS EGGENKAMP-DE BRUIJN

JAN DELFGOU

Een tot op zekere hoogte bescheiden vrouw, die zich echter de kaas niet van het brood laat eten. Er waren een paar ontmoetingen met Jos en de gesprekken wekten nieuwsgierigheid. Reden genoeg om haar uit te nodigen voor een interview. Begin januari was daarvoor de eerste afspraak, bij haar thuis, op Wakkerendijk 84.

Het voorgeslacht van de rooms-katholieke familie De Bruijn gaat, voor zover bekend, terug richting Nijkerk, waar stamvader Aelbert Evers rond 1660 geboren moet zijn. Als we vanuit Jos vijf generaties teruggaan, komen we bij de betovergrootvader van haar vader. Dat was Dirk de Bruijn, de eerste van deze familie, die zich in 1808 vanuit Baarn in Eemnes vestigde. Hij kocht in dat jaar de boerderij Meentweg 69, waar hij ging boeren.

Josina (Jos) is geboren in Eemnes op 31 december 1946 als dochter van Johannes (Jan) Gijsbertus de Bruijn en Gerarda (Gerda) van der Veer. Jos had nog drie broers, waarvan er helaas twee zijn overleden. Daardoor heeft ze nu een hechte band met haar broer Ben.

Jos had een plezierige, onbezorgde jeugd waarvan zij zich vooral herinnert dat haar ouders erg reislustig waren en ook haar meenamen naar veel plaatsen waar wat te beleven was. Jos noemt meerdere bezoeken aan Schiphol; het gezin ging naar de markt op het Waterlooplein in Amsterdam en ook na 1953 naar het watersnoodgebied. Maar het meest bijzondere was toch wel het bezoek aan de toen pas geopende Efteling. En dan gingen ook de buurkinderen mee. De auto volgelden!

Ze groeide op binnen een gezin met een en al bedrijvigheid, waarbinnen zij als meisje van 8 à 9 jaar al een vaste taak kreeg. Zij moest o.a. al de boodschappen

Kleuter Jos de Bruijn met haar vader Jan bij de Cadillac. Foto: circa 1950.

doen en het huis schoon houden. En dat boodschappen doen ging toen nog bij een echte kruidenierswinkel, die van Raven op Wakkerendijk 11a. terwijl het brood (door Hoogland), de melk (door Eek) en de groenten (door Van Oostrum) nog aan huis werden bezorgd. Vader Jan de Bruijn was in 1948 begonnen met een garagebedrijfje op Wakkerendijk 2. Haar moeder Gerda had daar een soort cadeau- en speelgoedwinkeltje. Een aantal jaren later begon vader Jan een garagebedrijf en autosloperij op Wakkerendijk 13. Het gezin woonde daar eerst nog schuin tegenover op de Wakkerendijk 2, maar is later ook naar nummer 13 verhuisd.

Jan was in het bijzonder actief met vrachtwagens en zo kreeg hij ook een transportbedrijf. Bekend van hem is de opmerking dat voor wat je zelf niet kunt tillen een oplossing moet worden

gevonden. En dat leidde tot de ontwikkeling van een lier en een hefkraan die op een vrachtwagen konden worden gebouwd. Voor die tijd nog heel bijzonder. Dat was het begin van het kraanwagenbedrijf De Bruijn.

Jos noemt ook het aandeel van haar vader in het dempen van de haven en het slopen van de watermolens langs de Meentweg. Ook had Jan de Bruijn een taxi, waarmee hij, zoals Jos het noemde, o.a. op zondag het kerkvolk reed. Ook de dienstdoende dominee werd daar op zondag mee opgehaald en weer thuis gebracht. Die werd toen nog per preek betaald maar hij mocht op zondag geen zaken doen en niet met geld omgaan. Het betreffende bedrag werd daarom aan Jan de Bruijn uitbetaald die er voor zorgde dat het na de zondag, met aftrek van de taxikosten, in handen van de desbetreffende dominee kwam. Jos moet er bij het vertellen van dit verhaal alsnog smakelijk om lachen.

Jan de Bruijn voor zijn kraanwagen bij het dempen van de havenarm voor het toenmalige gemeentehuis. Foto's uit 1964

Wakkerendijk 84, de woning van Hans Eggenkamp en Jos de Bruijn. Foto 2014.

Jos ging naar de Heilig Hartschool voor meisjes aan de Wakkerendijk en daarna, met het oog op haar meewerken in het eigen bedrijf, naar de Handelsschool in Baarn. Jos was toen al behoorlijk commercieel georiënteerd en ging bij vader in het hart van de organisatie de planning en de boekhouding verzorgen. Intussen ging zij ook nog drie jaar naar de avondschool en haalde daar haar transportdiploma en haar boekhouddiploma. En toen er, op het moment dat Jos vijftien was, door het bedrijf aan de Wakkerendijk 13, een contract met ESSO werd gesloten, kwam er een benzinepomp. En het was als haast vanzelfsprekend dat Jos daarvan het totaalbeheer ging voeren. Met al weer veel nieuwe ervaringen die ook weer aan het bedrijf ten goede kwamen.

Een ernstig auto-ongeluk deed de vader van Jos in het ziekenhuis belanden. Nadat hij weer terug kwam in zijn bedrijf werd de garage in 1962 verkocht. Daarna werd alleen nog het kraanwagenbedrijf voortgezet op Wakkerendijk 36A. In 1967 verhuisde het bedrijf naar Meentweg 31.

Zeer bepalend in haar leven was dat Jos Hans Eggenkamp ontmoette, die als timmerman in het bouwbedrijf van zijn vader werkte, dat gevestigd was aan de Wak-

De verzameling klederdrachtoppen van Jos.

De vierkante muts.

kerendijk 84. Jos en Hans trouwden in 1970 en zijn toen eerst op Meentweg 31 en later aan de Laarderweg 2 (hoek Meentweg) gaan wonen en uiteindelijk ook naar Wakkerendijk 84 verhuisd. Ze kregen twee kinderen, een zoon André en een dochter Monique.

Helaas overleed de vader van Jos al op 49-jarige leeftijd in 1971, waarna het kraanwagenbedrijf van De Bruijn werd afgebouwd.

Het leven van Jos werd toen meer zorgeloos en ze kon zich steeds verder op andere zaken gaan richten. Ze kreeg belangstelling voor de oude gebruiken van de Eemnessers en werd bijzonder geïnteresseerd in klederdrachten. Ook kreeg ze penfriends waar ze tot aan de dag van vandaag wereldwijd mee correspondeert.

Toen begon Hans een eigen bedrijf, Bouw- en Timmerbedrijf Hans Eggenkamp, (Wakkerendijk 84), waarvan Jos uiteraard ook weer deel uit ging maken. Dat vroeg heel veel aandacht waar ze al haar ervaring van eerder bij kon gebruiken. De ken-

Vader Jan de Bruijn met de toenmalige burge-meester De Bekker. Foto circa 1968.

Dochter Monique in de klederdracht van Anna van der Veer-Bon (1858-1936), overgrootmoeder van Jos.

nis van haar vader is altijd met heel veel waardering meegenomen. Twee sleutelwoorden, moed en durf, hebben daarbij de basis gelegd. En Jos vindt het nog steeds belangrijk dat haar vader haar heeft geleerd en aanbevolen zich te kunnen verplaatsen in de omstandigheden van mensen op alle niveaus. Wel heeft ze steeds geprobeerd het zakelijke van privé gescheiden te houden, wat echt niet altijd lukte. Maar samenvattend bewaart zij aan die zakelijke periode heel goede herinneringen.

De eerder genoemde belangstelling voor klederdrachten ontstond naar aanleiding van de originele klederdracht van haar overgrootmoeder, Anna van der Veer-Bon (1858 – 1936), die in Laren woonde. Zij kleeedde zich nog volledig in klederdracht met wat genoemd wordt de vierkante muts. Die klederdracht en alles wat daar bij hoort was na haar overlijden onderwerp van discussie. Niemand was in de kleding geïnteresseerd maar het werd wel bewaard en kwam bij de moeder van Jos te-

Jos verzamelt ook oude gebruiksvoorwerpen.

recht. Later wekte dat de interesse van Jos, die zich daarna over de kleding ontfermde. Zij ging toen deelnemen aan verschillende klederdracht manifestaties en zo kwam, zoals ze het zelf uitdrukte, van het een het ander. De belangstelling groeide en de kennis van zaken vermeerderde. Zij was daarbij vooral graag bezig met onderzoek. Het boeide haar onder andere om uit te zoeken in welke volgorde de verschillende onderdelen van een klederdracht vroeger gedragen werden. Met al haar kennis en ervaring heeft ze dan ook graag meegewerkt aan het samenstellen van het prachtige boek: **“Mooi van lijn en kleur. De verdwenen streekdrachten van Eem tot Vecht”**, dat uitgegeven is door de Stichting Tussen Vecht en Eem.

Het kan toeval zijn, maar bij alle door de bibliotheek georganiseerde inloop-

ochtenden met een bijzonder thema ben ik Jos met haar echtgenoot Hans tegengekomen. En ook bij alle Rondjes Cultuur in De Hilt was ze aanwezig. Dat deed een wat bredere belangstelling voor kunst en cultuur vermoeden. En toen ik daar naar vroeg was het direct raak. Opa Bernardus van der Veer (1891 – 1960), de vader van haar moeder, had namelijk een schildersbedrijf in Laren. Hij werkte o.a. voor het toenmalige Hamdorff als daar bij wisseling van schilderijtentoonstellingen de wanden opnieuw in passende kleur moesten worden geschilderd. Hij in het bijzonder was ook geïnteresseerd in schilderkunst en bezocht regelmatig het nabijgelegen Singermuseum. Jos mocht toen nog al eens met hem mee en kwam daarbij al vroeg in aanraking met schilderijen waarbij ze vooral gefascineerd werd door de kleuren. En dat heeft haar nooit meer losgelaten. En ook museumbezoek is, waar Jos en Hans ook zijn, nog steeds als vanzelfsprekend.

Reizen en andere landen bezoeken hebben ze ook al vroeg gedaan. Aanvankelijk met logies in een hotel totdat ze het mobiele kamperen ontdekten. Toen werd voor de vakanties ook een kampeerauto gehuurd totdat Hans, als bekwaam timmerman, de bestelbus van het bedrijf voorzag van losse keukendelen, kasten en slaappleaatsen die er na de vakanties weer uit verwijderd konden worden. Ze hebben er veel mee gereisd in eigen land en ook naar Frankrijk, Spanje, Portugal en Engeland/ Schotland. Ook bezochten ze de Baltische staten en Sint-Petersburg en via Noorwegen de Noordkaap en Zweden en Finland. Inmiddels staat er ook al weer zes jaar een echte camper van een gerenommeerd merk naast het huis.

Jammer genoeg is de gezondheid van Hans dusdanig verminderd dat hij geen auto meer kan rijden. En hoewel Jos het besturen van de camper heeft kunnen overnemen is het reizen en trekken toch aanzienlijk verminderd. De interesse erin is echter beslist gebleven en er wordt nu ook wel gebruik gemaakt van het vliegtuig. Het was een groot genoegen Jos en uiteraard ook Hans, wat beter te hebben leren kennen. Prettige gesprekken met bovendien steeds een hartelijke ontvangst. We wensen ze graag samen nog vele goede jaren toe.

BRONNEN:

kwartaalboekje HKE 1986 / 3 (stamboom fam. De Bruijn)

Juf Koelewijn en de Protestants Christelijke Kleuterschool

JAAP GROENEVELD

*Eind 2012 kwam Jan Manten op een zaterdag in de Oudheidkamer met vier plakboeken, die van Marie Koelewijn (*1898-†1992) waren geweest. Jans vader was een neef van Maries moeder, Maria Manten (*1865-†1953), die getrouwd was met aannemer in metselwerk Arian Koelewijn (*1863-†1945). Na het overlijden van Marie, die zelf ongehuwd was en geen kinderen had, heeft Jan de plakboeken bewaard. Het leek hem een goed moment om ze af te staan aan de Historische Kring Eemnes. De generatie van de zestigers is aan het opruimen om hun kinderen niet daarmee te belasten. Sommige zaken zijn zeker het bewaren waard, omdat anderen er nog wat aan kunnen hebben. Dat geldt zeker voor deze vier plakboeken.*

Één van de plakboeken is door juf Koelewijn zelf aangelegd en omvat met name klassenfoto's, die door een schoolfotograaf zijn gemaakt. Die foto's lopen van 1950 tot en met 1963, het jaar dat ze met pensioen ging. Foto's van sommige jaren ontbreken: 1953 en 1957 tot en met 1960. Ook zitten er andere foto's in, zoals van het spelen in en bij de Grote Kerk in de Kerkstraat, uitjes naar de dierenparken in Rhenen en Amersfoort, de opening van het nieuwe houten gebouw en het feest van het 12½-jarig bestaan op 16 mei 1962. Een aantal foto's heeft in De Rotonde gestaan met een oproep om namen te geven. Hierdoor en door verdere navraag bij verschillende mensen zijn al heel wat namen bij de schoolfoto's achterhaald.

De andere drie plakboeken zijn een afscheidsgeschenk van de leerlingen van 'de School met de Bijbel', die op de kleuterschool hebben gezeten; van elke combinatieklas een boek. Bij de jongste kinderen betreft het een voorgeschreven tekst, bij de oudere kinderen een eigen stukje herinnering aan juf Koelewijn. Het is soms aandoenlijk om de verhaaltjes te lezen.

In 1951 is juf Koelewijn even met een groepje kleuters naar het postkantoor (Wakkerendijk 1) geweest. Kleuters van links naar rechts: onbekend, Ans Blom, Hennie Bast, onduidelijk, Willy Willigenburg, daarachter onduidelijk, Gert Willigenburg, Henk van Beek, met doos Reijer Manten, Piet Perier, Jan Perier, Dick Perier, Bert Snel.

DE KLEUTERSCHOOL

Op het platteland waren in de jaren vijftig nog heel weinig kleuterscholen. Eemnes had bij de nonnen al wel een kleuterschool sinds 1875. Binnen de protestantse gemeenschap in Eemnes kwam ook allengs de behoefte om een kleuterschool op te richten. Ds. Jan van Amstel (1949-1951) was de drijvende kracht achter de oprichting. Marie Koelewijn was na lang praten bereid gevonden om een cursus voor kleuterleidsters te volgen.

Op 14 november 1949 begon de kleuterschool in de verenigingsruimte van de Grote N.H. Kerk, een afgeschoten ruimte met een plafond in het koor. Er waren geen ramen naar buiten, slechts een paar daklichten, zodat er altijd licht moest

Een kleuterklas in oktober 1952 in het zaaltje in de Grote Kerk. Voorste rij achter tafeltjes (v.l.n.r.): Jannie Bast, Kees Manten, Theo Rozenberg. Tweede rij: Joke Snel, Bert Snel, Jannie Snel, Gerda Bast (ca. 3 jaar), Peter Bast, Hennie van den Berg, Kees van Beek. Derde rij: Willy Willigenburg, Gijs Verwoert, Hennie Bast, Jaap Frantsen, Sjoerd Schuurman, Marijke Dop. Vierde rij: Peter Gieskens, Wim Niesing, Reina Gieskens († ca. 1953), Bennie Schuurman, Henk Aarsen, Dick Perier, Hennie Blom, Tijs Blom, Fieke van Veenendaal Achteraan: Kuin Blom, die kwam helpen, en juf Marie Koelewijn.

branden. Gespeeld werd er in de overgebleven ruimte in het koor of buiten op het kerkhof. Bij tijden werd juf Koelewijn bijgestaan door kwekelingen. Kuin Blom en Lisette Perier zijn daar enkele van uit het dorp. Bij andere gelegenheden als schoolreisjes was haar eveneens ongehuwde zuster Kuinira Koelewijn (*1894-†1975) – tante Kuuk – ook van de partij. In gesprekken over Marie komen opmerkingen langs als: 'Ze was streng, maar de kinderen liepen weg met haar'. Er was altijd geldgebrek volgens Bert Snel, wiens vader in het bestuur van de kleuterschool zat. Daarom schafte juf Koelewijn wel uit eigen middelen materiaal aan om mee te knutselen, hoewel haar beloning zeer minimaal was. Bij de schilder haalde ze ook wel overtuigende rollen behang.

In 1949 begon ze met 15 kleuters. In juni 1963 zouden het er 36 zijn. Niet alle kinderen van de hervormde gezindte gingen naar de kleuterschool. Ten eerste was het nog niet verplicht en verschillende andere redenen, zoals afstand, zullen een

De nieuwe kleuterschool "Kleutervreugd" in 1961. Dit houten gebouw werd later verplaatst naar de Korenschoof om in december 1968 als eerste onderkomen voor de Openbare Kleuterschool "Zwaan Kleef Aan" te fungeren, terwijl op dezelfde plek de tweeklassige opvolger "Het Overstapje" werd opgeleverd in januari 1969.

rol hebben gespeeld. Er was echter aanvankelijk ook een grote groep die de kinderen er niet naar toe wilde hebben, want 'Zo kweek je luie wijven!' werd er gezegd. Soms dreigde het aantal leerlingen onder de norm voor subsidie te vallen. Dan werd een beroep gedaan op de loyaliteit in de protestantse gemeenschap om de school in stand te houden en soms werden er kinderen van nog maar drie jaar tussen geschoven, zoals Gerda Bast in de klas van 1952.

Het heeft veel voeten in de aarde gehad tot er een betere oplossing kwam in plaats van de eigenlijk ongeschikte ruimte in de kerk. In 1952 verhuisde het schooltje tijdelijk naar een huiskamer en de serre van de pastorie aan de Laarderweg, nadat ds. Van Amstel met emeritaat ging. Met de komst van ds. Bergsma ging het schooltje weer terug naar het lokaaltje in de kerk. In 1957 verbood de inspectrice voor het kleuteronderwijs verder gebruik van het lokaal als kleuterschool en verhuisde het klasje naar het R.K. Verenigingsgebouw. In deze tijd werd juf Koelewijn langdurig ziek, de oorzaak van de afwezigheid van foto's in haar plakboek van 1957 tot en met 1960.

In augustus 1959 werd een nieuw onderkomen betrokken, een noodgebouw op de huidige hoek van de Rutgers van Rozenburglaan en Torenzicht. De school kreeg de naam "Kleutervreugd", en hier werd in mei ook het koperen jubileum gevierd. Juf Koelewijn heeft hier nog twee jaar gewerkt tot ze op 1 december 1963 met pensioen ging.

REÜNIE

Het lijkt de HKE een leuk idee om al die kinderen van toen, die nog in leven zijn, de gelegenheid te geven om op een zaterdag in oktober in de Oudheidkamer in een bescheiden reünie de plakboeken te bekijken en oude herinneringen op te halen. **Nadere details volgen in het volgende nummer.** Het gaat dan met name om diegenen die in november 1963 op 'de School met de Bijbel' zaten en degenen die in 1950 t/m 1956 op de kleuterschool zaten.

Degenen die belangstelling hebben kunnen zich nu al melden bij de secretaris van de HKE via e-mail info@historischekringeeemnes.nl of d.m.v. een briefje p/a Zilver-schoon 37, 3755 TH Eemnes. Graag hebben we ook adressen van oud-leerlingen die mogelijk uit Eemnes zijn vertrokken.

LITERATUUR:

1882/1982 – Een eeuw christelijk onderwijs in Eemnes, Eemnes 1982.

De winterse bruiloft van Piet Peek en Emmy van Beijeren

Emmy van Beijeren woonde op Meentweg 75, samen met haar vader, moeder en broers Kees en Arie. Hun boerderij draagt de fraaie naam: Op Hoop van Zegen. Zij leerde Piet Peek kennen, die bij de Coöperatie (nu: Welkoop) werkte. Piet was geboren in Odijk, waar zijn ouders een boerderij hadden. Daar werd niet alleen melkvee gehouden, maar er was ook fruitteelt en enige akkerbouw. Door familieomstandigheden was Piet weer naar Odijk teruggegaan om in het bedrijf te helpen.

Op woensdag 9 januari 1963 was hun huwelijk gepland. Het was zeer winters weer.

Vrijdag 4 januari, belde Emmy bij Tijmen Wiggerts (zelf hadden ze geen telefoon) naar haar schoonfamilie, waar haar schoonvader haar gerust stelde: 't zal wel goed komen. Maak je maar geen zorgen. Men had daar geen idee, hoe erg het was! Diezelfde dag werd een overleden nichtje, Jaantje Kemp uit Maartensdijk, die op Nieuweroord (nu: Amerpoort) woonde, begraven. Vader en moeder Van Beijeren konden er niet heen, want alles was al dichtgesneeuwd!

De zondag erop waren Emmy en Piet door pastoor Spruijt uitgenodigd om op de pastorie een en ander over hun huwelijk te bespreken. Zij konden er met moeite te voet komen. Emmy vroeg hem bezorgd, of vanwege het grote aantal familie van buiten af woensdag de kerk goed warm gestookt kon worden. Natuurlijk, antwoordde de pastoor.

Ondertussen waren militairen ingeschakeld om de sneeuw in Eemnes te ruimen. Eerst werd de Wakkerendijk gedaan, vanwege de noodzaak van busverbinding en dergelijke. De Meentweg, die minder belangrijk was, werd één auto breed schoon gemaakt.

Toen Emmy op haar huwelijksdag 's morgens wakker werd en uit het raam keek, zag ze dat het gelukkig niet opnieuw gesneeuwd had.

Piet was gelukkig op tijd bij zijn bruid en samen gingen ze per auto eerst naar het gemeentehuis aan de Wakkerendijk (nu: restaurant Wakker). Om half tien werd het burgerlijk huwelijk gesloten door Frans van Duijne.

Daarna lopend naar de H. Nicolaaskerk, waar pater Wijnand van Wegen, achterneef van Emmy, de plechtigheid van de kerkelijke inzegening zou leiden. Minpuntje was: de kerk was ijskoud, omdat de olieleiding bevroren was. Voordat het

Voor het gemeentehuis van Eemnes, waar zojuist Frans van Duijne als ambtenaar van de burgerlijke stand het huwelijk sloot. Op de achtergrond: de Boerenleenbank.

warm was, was de mis al uit. "Ikzelf heb daar niet veel van gemerkt," vertelt Emmy, "maar van de familie van buitenaf heb ik het nog jaren moeten horen!" Na de huwelijksluiting was het gewoonte, dat bruidspaar en ouders bij pastoor Spruijt een kopje koffie dronken. Daarna gingen zij samen met de bruidsmisjes Riet van den Brink en Ans Vernooij (uit Houten) en bruidsjonker Arnold van Klooster (uit Blaricum) naar de fotograaf. Dat was niet de gewenste 'huisfotograaf' Jan van Zwet uit Laren, want die dag trouwde ook Theo Bitter, de bekende bloemist, die familie van hem was. Daarom was gekozen voor foto Zandvoort uit Baarn.

Familieleden waren ondertussen in het Verenigingsgebouw, waar men rondom de kolenkachel genoot van de door de familie Westerhuis gepresenteerde koffie en gebak. Ook daar was het maar matig verwarmd. Twee nichtjes van Emmy uit Westbroek en Maarssen, die daar hielpen, waren de avond ervoor al op de fiets gearriveerd. Zij hadden de Wakkerendijk en de Meentweg lopend moeten afleggen en hadden op de boerderij van de familie Van Beijeren geslapen.

's Middags werd er receptie gehouden. Voor sommigen was het moeilijk om Eemnes te bereiken. De vroegere werkgever van Piet, Wim Sturkenboom was met zijn vrouw Miep uit Rhon (ZW van Rotterdam) gekomen. Zij hadden bijzonder lang over deze reis gedaan. Na het feest gingen Piet en Emmy naar hun huis in Odijk. Die zaterdag woedde er weer een grote sneeuwstorm in Eemnes. Opnieuw was de weg bedekt met een dikke laag sneeuw. Broer Arie kon met veel moeite voor de hele buurt bij de bakkers Heek en Hoogland brood halen!

Na de huwelijksinzegening, lopend voor de pastorie van de katholieke kerk Wakkerendijk 58.

Toen Emmy en Piet zondags even naar Eemnes terug wilden, konden ze alleen vanuit Laren Eemnes inrijden, maar de Meentweg was onbegaanbaar. Bij het postkantoor bij De Bruijn (hoek Laarderweg/Wakkerendijk) lieten ze de auto staan en lopend konden ze de boerderij bereiken.

Hier hoorden ze, dat de boeren hun melk niet kwijt konden: de ophaalwagens konden de melkbussen niet halen. Enige boeren hadden zelf houten sleeën gemaakt, waarmee ze getrokken door paarden over de Driest naar Blaricum gingen en daar de melkbussen brachten. De CMC uit Hilversum haalde ze daar op.

Emmy was die winter, die volgens haar tot 13 maart voortduurde, nog een keer in de problemen door de sneeuw. Zij was op 23 januari op een verjaarsfeest bij Houthandel Van Dijk om er te helpen. Toen zij naar huis wilde, werd zij door Jan

van Dijk met de auto weggebracht. Deze was zeer verbaasd, dat er in Eemnes zoveel sneeuw lag.

Emmy kon in Odijk niet erg wennen. Piet kon gelukkig een baan krijgen bij de gemeente Laren en zij konden daar ook een huis krijgen. Het duurde dan ook niet lang of Emmy was weer in de haar bekende omgeving teruggekeerd. De winterse bruiloft van Piet en Emmy was in familiekring een herinnering waarover bij jubilea en andere feesten nog vaak gesproken en gelachen werd!

GEZOCHT:

Ben jij iemand, die het belangrijk vindt dat Eemnes een Historische Kring heeft?

Ben jij iemand, die ook wel eens wat voor de Historische Kring Eemnes zou willen doen?

Heb jij hart voor Eemnes?

Dan ben jij misschien degene, die ons **bestuur** kan versterken!

Als je er iets voor voelt om **bestuurslid** van de Historische Kring Eemnes te worden, neem dan contact op met de voorzitter

Liesbeth Lemckert,
tel. 035 – 5311913
e-mail: info@historischekringeemnes.nl

PERSOONLIJKE HERINNERING AAN DE BARRE WINTER VAN 1963

Van Fie en Joop Blom (Meentweg 37)

Ik herinner me die eerste dagen nog als de dag van gisteren. Het was Oudejaarsdag 1962; op die zaterdag begon het langdurig en veelvuldig te sneeuwen. Joop ging naar de kerk voor de Oudejaarsdienst en ik bleef thuis vanwege het feit dat ik in de laatste periode van mijn zwangerschap verkeerde, in afwachting van de geboorte van ons derde kind, en wij het onverantwoord vonden dat ik de deur uitging in verband met de verslechterende weersomstandigheden.

In de loop van die avond begon het ook nog eens hard te waaien, de wind kwam vanuit noordoostelijke richting de polder uit en stuwde de vers gevallen sneeuw op naar de dijk, die in korte tijd helemaal dicht zat. Sloten in de polder waren niet meer te zien en de toegangspaden naar de boerderijen waren versperd door metershoge sneeuwmuren. Opmerkelijk feit was het volgende: huisarts dr. K. Smit kon met zijn auto niet verder komen dan tot bij de Tol (einde Laarderweg) en moest noodgedwongen lopend verder de Meentweg op naar nummer 51 naar Klaasje van Essen, die op het punt stond van bevallen. Op Nieuwjaarsmorgen 1963 zat bij ons de dam potdicht, zodat er geen sprake was van kerkgang; sneeuw scheppen en schuiven was aan de orde. Waarschijnlijk van Gemeentewege werden soldaten, die gelegerd waren in Crailo, ingezet om sneeuw te scheppen op de Meentweg. In die eerste weken van januari kwamen die soldaten veelal bij ons op de koffie. Vanwege mijn zwangerschap kwam zuster Louwerman op bezoek om te informeren naar mijn welstand, waarop de aanwezige soldaten tegen haar zeiden: mevrouwje gaat u maar naar huis, wij helpen deze moeder wel met bakeren. Ook hadden we problemen met de koeien en de melk; de beesten stonden in de stal achter het huis; de strenge vorst had ervoor gezorgd dat de waterpomp bevroren was en die moest toen worden ontdooid. We zaten die dagen met emmers lauw water in de huiskamer. Die hele eerste week was de Meentweg dicht vanwege de vele en hoge sneeuw. De melk werd in de bussen gedaan, op een karretje gezet en lopend op kousenvoeten naar de weg gebracht. Anton Rozenberg laadde de volle bussen op een slee en leverde ze af bij de Tol (voor het huis van Bep de

Van Mien Elders-Jonkman

Bruijn, het postkantoor en de fietsenmakerij). De lege bussen werden op dezelfde manier weer teruggebracht. De winter gaf nog meer problemen: het wasgoed moest buiten drogen aan de waslijnen (wij hadden toen nog geen droger). Het op-hangen gebeurde pas nadat Joop een paadje in de sneeuw had gemaakt, zodat ik daarover kon lopen. Maar het wasgoed bevroor waar je bij stond en de luiers za-ten vast aan de lijn. Onder je klompen klonterde de sneeuw; toen het wasgoed eindelijk binnen was, moest het eerst ontdooien en pas dan kon het worden opge-hangen aan de lijnen op de zolder, met uitzondering van de overalls, die waren net stijve kerels, en belandden dus direct op de grond.

Het Sneeuwkind

In 1963 was het hier verschrikkelijk met die sneeuw. Zo'n sneeuwvende en wij maar vegen en scheppen. Door storm en wind uit de polder kwam alles hier de dam op. De rijders konden geen melk meer ophalen want niet alle boeren schepten de sneeuw weg. Wij moesten de melk naar de Witte Bergen brengen, over ons land en je kon het land amper door. Alles was sneeuw. Voor het huis lagen bergen sneeuw maar de polder was schoon! Alles was hier naartoe gewaaid. We zaten inge-sneeuwd totdat ze na dagen met de sneeuwschuiver van Soesterberg kwamen. Die hoorde je 's nachts van verre aankomen. Dat ding spoot alles tegen de luiken op, die we steeds dicht hadden. Toen konden we eindelijk weer in Eemnes komen. Ik vond dat sneeuwruimen toch gewoon leuk werk!

En mijn jongste dat is een kindje van de sneeuw geweest! In 1963! Wij maar sneeuw vegen en de dam en de weg schoonhouden. Ons stukkie! Dat hielden we mooi schoon. En wat doe je dan als je verder niks anders kan omdat je zit inge-sneeuwd! Dus daar is onze Johan van! Hij is er echt één van de winter van 1963 en hij is geboren op 27 oktober 1963. Nu 50 jaar geleden!

Van Ineke van Hees

Kapper Henk van Hees onderkoeld op de Wakkerendijk

19 januari 1963

Henk van Hees (geb. 1916) had in 1963 een kapperszaak gecombineerd met een winkel in rookartikelen op Wakkerendijk 114, zijn geboortehuis. Hij woonde er met zijn vrouw Cor van Wegen en dochter Ineke en zoon Ton.

Op zaterdagochtend 19 januari 1963 kwam zijn zwager pater Wijnand van Wegen 's morgens bij hem langs nadat hij om 8.00 uur de Mis had gelezen in de RK kerk van Eemnes. Ze keken samen de polder in en zagen een hele rare zon, die vreemd goudgeel scheen. Ook stak er een koude oostenwind op, die steeds meer sneeuw uit de polder de dijk op blies. Henk ging elke zaterdag rookartikelen aan huis bezorgen bij zijn vaste klanten. Gezien het weer besloot Henk om maar meteen te beginnen met het wegbrengen van de rookartikelen. Omdat de weg al niet goed berijdbaar meer was, ging hij maar lopend, samen met Wijnand, die naar zijn ouderlijk huis liep op Wakkerendijk 196.

Henk liep met zijn rookartikelen helemaal door tot het viaduct op de grens van Baarn en Eemnes. Daar begon hij bij Van de Wurff en vandaar liep hij terug in de richting van huis. Inmiddels waaide er steeds meer sneeuw op de Wakkerendijk. De zon verdween en het werd guur en steenkoud weer. Henk kreeg steeds meer moeite om met zijn rookartikelen door de sneeuw te ploeteren.

Voorbij Dikke Torentje ontmoette hij Pol Keet, die met zijn auto in de sneeuw was vastgeraakt. Pol was voor Henk een goede bekende. Trees Keet, de zus van Pol, was getrouwd met Wim van Hees, een broer van Henk. Hij hielp Pol; met veel moeite hebben ze de auto uit de sneeuw geduwd zodat Pol weer verder kon rijden. Door dat intensieve duwen was Henk drijfnat geworden over zijn hele lichaam.

Zo ging hij verder met het bezorgen van de rookartikelen terwijl de sneeuw zich tot grote hoogte ophoopte op de Wakkerendijk. Door die onbegaanbaarheid had

hij veel meer tijd nodig dan anders. Henk voelde zich door en door koud worden. Het moet zo rond 14.00 uur geweest zijn dat hij echt bevroeringsverschijnselen kreeg. Hij kon niet meer en ter hoogte van Evert Huiden op Wakkerendijk 154 is hij er bij neer gevallen in de sneeuw. Oude Jan Nagel (1898-1983), die op Wakkerendijk 152 woonde, zat voor het raam naar het barre weer te kijken. Hij zei ineens tegen zijn vrouw: "Gek, ik zag daarnet iemand op de weg lopen en die zie ik nu ineens niet meer!" Hij ging op straat kijken en daar vond hij Henk van Hees, uitgeput in de sneeuw. Hij nam hem zo goed en zo kwaad als dat kon mee naar binnen. Daar bleek dat zijn kleding gewoon aan zijn lijf bevroren was. Natuurlijk veroorzaakt door het zweet, dat eruit gekomen was bij het opduwen van de auto van Pol Keet. Jan Nagel en zijn vrouw hebben Henk voorzichtig uitgetkleed en alles bij de kachel te drogen gehangen. Daarna gaven ze hem warme melk en eten. Voor Henk voelde het alsof Jan Nagel zijn leven gered had. Na zo'n twee à drie uur was hij weer op temperatuur en waren zijn kleren droog. Jan Nagel was meteen zijn laatste klant dus Henk kon nu doorlopen naar huis.

Hij vertelde niets over het voorval aan zijn vrouw en zijn kinderen. Hij zei alleen dat het zo laat was geworden omdat de weg onbegaanbaar was. Een dag of wat later kwam Jan Nagel op de winkel. Hij vroeg hoe het met Henk ging. Pas toen hoorde zijn vrouw Cor wat er allemaal gebeurd was.

Van Ton van Hees

Ik was 9 jaar oud.

Ik woonde op de Wakkerendijk 114. Als kind zijnde verbleef ik geregeld op de boerderij van Antoon Stoutenburg van nummer 118. Die dag dat het overdag stormde, had ik 's ochtends niets ervan in de gaten omdat we veel binnen waren. Om 12 uur 's middags ging ik naar huis om te eten. Toen merkte ik dat het stormde en alles was wit. Je zag werkelijk niets en daarom rolde ik over de sneeuwduinen richting huis.

Ik kan me nog herinneren dat ik dacht dat ik het niet zou redden om thuis te komen. De sneeuw lag bij ons huis heel hoog waarschijnlijk omdat ons huis kort aan de straat stond.

Bij de boerderijen had je vaak een grote voortuin of boomgaard die een stuk dieper lag dan de rijweg. De sneeuw lag dan in de tuin of boomgaard achter de heg op dezelfde hoogte als de sneeuw op straat waardoor er ruim twee meter sneeuw kon liggen.

Wij groeven toen allerlei gangen door de sneeuwlaag waardoor we konden lopen of kruipen en er zelfs in zitten. Daarbinnen was het heerlijk qua temperatuur. Naar school gingen we door de polder omdat dat sneller liep. De sloten waren volledig dichtgesneeuwd zodat we over de sloten lopend konden oversteken en we hoefden dus niet te springen. Soms gebeurde het dat je tot aan je kruis in de sneeuw zakte. Je had pech als je laars of klomp dan onderin de sneeuw bleef steken. Dan moest je proberen deze uit te graven wat een helse klus was. Van de dijk konden we sleeën over de vrening heen zo de polder in, dat was geweldig.

Ook probeerde je de auto's uit de sneeuw te halen wanneer deze vast zaten. Passagiers moesten ook geregeld de NBM-bus verlaten wanneer deze vast zat in de sneeuw want dan moesten ze met zijn allen duwen. Het was één brok sensatie.

De sneeuw hadden we tot begin april. dat was ongeveer een week voor mijn verjaardag. Toen was ik de sneeuw ook spuugzat.

Van Emmy Hill-Smit

Wij zijn in 1960 getrouwd.

Wij kochten een huis aan de Raadhuislaan nr. 20 in Eemnes. Eerst hadden wij het geprobeerd in Blaricum maar dat lukte niet omdat we geen ingezetenen waren.

Laren was ook geen optie.

Vanuit Diemen/Amsterdam was het hier voor ons buitenland (bijna het einde van de wereld). Raadhuislaan 28 was het laatste huis (hoek huidige Rutgers van Rozenburglaan) en grensde aan het weiland met koeien van boer Jan van den Hoven.

Menig keer ontsnapte (waarschijnlijk omdat we ze altijd voorzagen van oud brood e.d.) zo'n groot koebeest door het hek en wandelde dan vrolijk door – met onze laatste centen – aangelegde voortuin.

Nog erger en als de dood was ik als er 's morgens vroeg zo'n koebeest het garagepad was afgelopen en me zwaaiend met zijn staart in de achtertuin begroette, terwijl ik heel vroeg de deur uit moest naar de bus die mij via de trein in Baarn naar Amsterdam (mijn werk) bracht. Buslijn 36 reed toen slechts om de drie uur.

In deze strenge winter was de Wakkerendijk onbegaanbaar met heuvels en bergen van sneeuw.

Onze reis verliep toen via busstation Laren, hetgeen tijdelijk ook het eindpunt was omdat ook de Laarderweg slechts met de benenwagen te doen was.

De bus was in die tijd slechts bezet met enkele personen en we kwamen in gesprek met de chauffeur die bijna drie uur moest wachten tot hij weer mocht vertrekken in een 'koude' bus.

We nodigden hem uit met ons mee te lopen naar Eemnes, opdat hij zich bij ons wat kon warmen en iets warm kon eten en drinken.

Banjerend door de sneeuw arriveerden we op de Raadhuislaan 20, de kolenkachel werd een nieuw leven ingeblazen hetgeen ook wel een half uurtje duurde voordat het weer behaaglijk werd.

In de ijskoude keuken werd de butagaskachel aangestoken, koffie gezet, en een warme maaltijd bereid.

De man was ons zeer dankbaar, maar moest, nadat hij lekker doorgewarmd was en zijn sokken gedroogd waren, helaas weer met de benenwagen richting busstation Laren.

Van Jos Eggenkamp-de Bruijn

Vrijdagmiddag om ongeveer 15:00 uur gaf een ambtenaar van de Gemeente Eemnes aan mijn vader Jan de Bruijn (van kraanwagenbedrijf Jan de Bruijn), opdracht om op de Wakkerendijk en de Meentweg sneeuw te gaan schuiven. Dat is ca. 10 km heen en weer.

In de avonduren was er veel sneeuw bijgekomen en zo ontstonden er hoge bergen sneeuw aan de zijanten van de weg; daardoor was er geen ruimte meer om de sneeuw van de weg te schuiven.

De hele nacht werd er doorgewerkt, maar zaterdagmorgen stonden er veel auto's vast in de sneeuw en kon de kraanwagen met de sneeuwschuiver geen vaart meer houden; daardoor kwam deze ter hoogte van Van Ijken ook vast te staan. Bij Van Ijken was de wind minder en waren de bergen niet zo hoog dus was er wat ruimte om de gestrande kraan en diverse auto's met een andere kraanwagen (die een grote lier had), weer uit de sneeuwbergen los te trekken.

Mijn vader wist dat vliegbasis Soesterberg de beschikking had over sneeuwblazers. Burgemeester Van Niekerk had een kennis bij de leiding van het vliegveld; door toedoen van zijn contactpersoon werd er op zaterdagavond geregeld dat er een sneeuwblazer maandag naar Eemnes zou komen. De bemanning (2 militairen) die de sneeuwblazer bediende, verbleef bij ons thuis.

De prioriteit was de Wakkerendijk sneeuwvrij te maken. Na een paar dagen blazen en scheppen tussen de bergen sneeuw door werd deze weer toegankelijk. De bewoners hadden ondertussen de ingang van hun erf sneeuwvrij gemaakt.

Daarna was de Meentweg aan de beurt, hier hadden de bewoners al flink zelf gegraven en zo werd Eemnes langzaamaan weer redelijk begaanbaar. Er bleven grote ijskorsten op het wegdek achter; voor fietsers was het daardoor nog lang heel moeilijk om over de Wakkerendijk en de Meentweg te fietsen.

“Ontdek Eemnes”?

In de laatste twee maanden van het afgelopen jaar heeft de Coöp-Eemnes een bijzondere actie georganiseerd met het album “Ontdek Eemnes”. Veel mensen hebben plaatjes gespaard om in dit album over Eemnes te plakken. Niet iedereen heeft de 50 plaatjes echter kunnen bemachtigen.

Op 11 januari was er in onze Oudheidkamer een druk bezochte ruilbeurs voor de plaatjes. De meeste mensen lieten hun hele voorraad dubbele plaatjes bij ons achter. Zodoende hebben we nu een leuke voorraad beschikbaar.

Dus mochten er nog mensen zijn, die hun verzameling niet compleet hebben dan kunnen ze voor de aanvullingen terecht in

**de Oudheidkamer van de Historische Kring Eemnes
Raadhuislaan 2A Eemnes**

Elke zaterdag tussen 14.00 en 16.00 uur.

Zolang de voorraad strekt, kunt u gratis plaatjes afhalen. We bedanken iedereen, die dubbele plaatjes bij ons heeft ingeleverd. Mocht u nog exemplaren over hebben dan zijn die bij ons altijd welkom!

WAAROM IS ONZE FAMILIE ER NIET BIJ?

Nieuwe Eemnesser straatnamen

HENK VAN HEES

Vorig jaar is de straatnamencommissie van Eemnes nieuw leven ingeblazen omdat er een uitbreiding in de Zuidbuurt aankomt. Bij die gelegenheid is aan mij gevraagd om in deze commissie plaats te nemen. Het sprak vanzelf dat ik mijn best ging doen voor historische Eemnesser namen. Uit de commissie kwam al gauw het idee om deze keer uit te gaan van oude Eemnesser familienamen. Ik kreeg de opdracht om een lijst te maken van alle Eemnesser familienamen, die er in 1811 al waren en nu nog steeds voorkomen in Eemnes.

Top 37 van Eemnesser familienamen

Mijn onderzoek leverde een lijst van 37 namen op. Om bij de toewijzing van de straatnamen zonder willekeur te werk te gaan heb ik er een Top-37 van gemaakt. Hoe langer de familie al in Eemnes voorkomt, hoe hoger de positie in de Top-37 is. In de lijst staat achter de familienaam steeds een jaartal. Dat is het jaar waarin deze familie voor het eerst in de oude Eemnesser papieren voorkwam (b.v. doopboek of trouwregister).

Onnauwkeurige berichten in de pers

In kranten en persberichten is ruimschoots aandacht besteed aan de nieuwe straatnamen. Daarbij stond steeds dat gekozen is voor de familienamen, die voor 1811 in Eemnes voorkwamen. Dit was onvolledige informatie. Terecht hebben veel mensen aan mij gevraagd: "waarom is onze familie er niet bij want die woonde toch ook al voor 1811 in Eemnes?"

Waarom juist deze 14 families?

De komende jaren zullen er gefaseerd 14 nieuwe straten of paden bijkomen in de Zuidbuurt. Er moesten dus 14 straatnamen gekozen worden. Om willekeur te voorkomen zijn we uitgegaan van de 14 families, die al het langst in Eemnes voorkomen ofwel de 14, die bovenaan staan in de Top-37. Dit is dan ook meteen het antwoord op de vraag van iedereen, die zijn familienaam miste in het rijtje. Dit betekent in feite dat je familie dan nog niet lang genoeg in Eemnes woont. We zijn bij de aanwijzing voor straatnamen gekomen tot vestiging in Eemnes in het jaar 1715.

Zit je familie er nu nog niet bij? Misschien in een volgende ronde. Het is niet be-

kend wat de straatnaamcommissie gaat doen bij de volgende uitbreiding maar om aan te geven hoe kansrijk je dan bent, volgt hierna op verzoek van diverse Eemnessers de Top-37.

Het deed ons als commissie wel goed dat we heel veel positieve reacties hebben gekregen op ons advies aan de raad, dat inmiddels op 20 januari is aangenomen. Weer eens wat anders dan alle plantjes, vogeltjes en visjes! Eindelijk weer eens echte Eemnesser namen!

Mist u dit jaar ook een winter met sneeuw en ijs?

kom dan naar
de Oudheidkamer van de Historische Kring
en beleef

"de barre winter van 1963"

Wegens succes verlengd t/m 17 mei 2014

Raadhuislaan 2a - Iedere zaterdag geopend van 14.00-16.00 uur

FAMILIENAMEN DIE IN 1811 AL IN EEMNES VOORKWAMEN EN ANNO 2013 NOG (CHRONOLOGISCH)

Onderstaand een lijst met familienamen, die al meer dan 200 jaar in Eemnes voorkomen. Achter elke naam staat een jaartal. Dat is het jaar waarin dragers van deze naam voor het eerst in officiële Eemnesser papieren voorkwamen. Rond die tijd heeft zo'n familie zich dan ook in Eemnes gevestigd. Enkele families komen al zo lang in Eemnes voor, dat niet meer te achterhalen is wanneer ze hier kwamen. Bij deze families staat dat ze al voor 1675 in Eemnes woonden.

De nummers 1 t/m 14 zijn gebruikt voor de nieuwe Eemnesser straatnamen.

Nr.	Familienaam	Eerste vermelding Eemnes
1	Beukeboom	Voor 1675
2	Blom	Voor 1675
3	Hoogeboom	Voor 1675
4	Van Wegen	Voor 1675
5	Makker	1687
6	Dop	1695
7	Hagen	RK familie: 1703; NH familie 1782
8	Van Wijk	1705
9	Hilhorst	1709
10	Schouten	1710
11	Ruizendaal	1712
12	Van Eijden	1714
13	Mol	1715
14	Post	1715
15	Van Essen	1716
16	Perier	1724
17	Koppen	1726
18	Nagel	1726
19	Bieshaar	1728

Nr.	Familienaam	Eerste vermelding Eemnes
20	Roodhart	1730
21	Van de Kuinder	1731
22	Kuijer	1732
23	Van 't Klooster	1737 (sommige takken hebben hun 't verloren)
24	Van der Zwaan	1738
25	Eek	1742
26	Van den Berg	1745
27	Van Isselt	1749
28	Stalenhoef	1754
29	Luijf	1767
30	Scherpenzeel	1771
31	Fecken	1774
32	Wiggerts	1779
33	Stoutenburg	1782
34	Van der Wardt	1793
35	De Bruijn	1801
36	Elders	1804
37	Gieskens	1807

GEVRAAGD: informatie over verzetsstrijder Han Jordaen

Joost Rethmeier uit Hilversum doet al lange tijd onderzoek naar het leven van zijn oud-oom Han Jordaen, die een bijzonder rol speelde in het verzet tijdens de Tweede Wereldoorlog. In het voorjaar van 1942 heeft Jordaen enige tijd in Baarn doorgebracht. Rethmeier wil meer weten over deze tijd. In zijn verhaal, dat hierna volgt, vertelt hij over deze Baarnse periode. Wie meer weet, kan contact opnemen met Joost. Hij heeft voor Eemnes twee specifieke vragen:

- 1. Jordaen ontving in Baarn post via ene Van Ogtrop. Zou iemand weten wie deze Van Ogtrop was? Familie van de burgemeester van Eemnes?*
- 2. op 19 april 1942 stuurde Jordaen een telegram naar Londen met het verzoek om 6 RAF piloten (bemanningsleden?) uit Nederland op te halen. Zouden dit mensen kunnen zijn, die aan boord waren van een vliegtuig dat in onze omgeving is neergestort?*

Weet u meer? Aan het eind van deze oproep staat hoe u contact kunt opnemen met Joost Rethmeier.

Ik heb een oproep aan allen die meer informatie hebben over twee bekende heren uit het Baarnse verzet in WOII: Willem Alexander Knip, Bootsman van de Baarnse roeivereniging De Eem tijdens de oorlog en vlak daarna. En Hermanus Gerrit "Puck" Jurriaans, één van de initiatiefnemers van het Baarnse verzet en sterk gelieerd aan de landelijk OD (Ordedienst). Beiden werkten nauw samen en waren zeer actief in het verzet. Puck herbergde veel onderduikers in zijn huis aan de Amsterdamsestraatweg en Knip pleegde sabotage (stak met een aantal van zijn jonge zwempupillen ooit een Duitse rubberboot lek en stak, samen met Erik Jurriaans, zoon van Puck op Koninginnedag 1943 op huize Peking ooit ook nog eens brutaal de Nederlandse Driekleur uit) en gaf onderdak aan piloten en anderen. Jurriaans en Knip boden in de tweede helft van april 1942 ook onderdak aan een oud-oom van mij: Han Jordaen. Han was voor zijn studie in Engeland toen de oorlog uitbrak

Han Jordaan

en werd vervolgens door de SOE (geheime dienst) gevraagd om geheim agent en marconist te worden. Hij werd opgeleid om achter de vijandelijke linies in bezet gebied te helpen een verzets- en sabotagenetwerk op te richten. In de nacht van 28/29 maart 1942 werd hij in Twente gedropt met zijn in het Gooi bekende kameraad Gozewijn (Gosse) Ras.

Beiden bleven twee weken in Twente om bezet Nederland goed te leren kennen en reisden vervolgens naar Hilversum, Laren en Baarn om op gescheiden onderduikadressen in het netwerk van Ras actief te worden. Zij verzamelden uit de vriendenkring van Ras een aantal dappere jongemannen die hen wilden helpen; Een aantal van de oude vrienden van Ras werd koerier en gids van de twee geheim agenten.

De belangrijkste waren Daan Burg uit Laren, Frans van der Sleezen uit Hilversum, Freddy Jurriaans uit Baarn. Daarnaast dus diens vader Puck Jurriaans en W.A. Knip, beiden uit Baarn. Een aangetrouwd familielid, Liek(e) de Jonge, later getrouwd met Tjeenk Willink, heeft Han in die tijd toevallig nog zien rondlopen in Baarn, samen met bootman Knip, op zoek naar een geschikt droppingsterrein voor wapens. Wellicht zijn er nog anderen bij betrokken geweest. Han heeft met zijn geheime zender nog met Londen gezonden vanuit het boothuis van De Eem.

Han Jordaan zond op 19 april 1942 vanuit Baarn naar Londen een bericht met daarin onder andere het verzoek of Engeland zes RAF piloten kon ophalen. Londen antwoordde dat dit niet mogelijk was. Waarschijnlijk zaten deze piloten ondergedoken in Baarn, mogelijk bij Jurriaans, Knip of in een hut in de Baarnse bos-

Han Jordaan

Omgekeken. Over dit bewogen korte leven van Han Jordaan is mijn familie nu een kroniek aan het schrijven. De Baarnse periode is hierin nog te onduidelijk. Ik hoop natuurlijk enorm dat er nog mensen zijn, die uit familie verhalen hier nog iets aan kunnen toevoegen. Informatie en documentatie, zoals beeldmateriaal en foto's van betrokken personen, is uiteraard zeer welkom.

Alvast heel veel dank voor uw hulp en groet, Joost Rethmeier, Hilversum. Telefoon: 06-50208432, e-mail: info@rethmeieres.com

Gozewijn Ras

sen. Mogelijkerwijs waren zij afkomstig uit een neergestorte bommenwerper die in de buurt neergekomen was. Wie weet of iemand zich die piloten(hulp) nog herinnert?

In ieder geval is Han door verraad van Anthonie van der Waals op 3 mei 1942 opgepakt door de SD, betrokken ge-

OPROEP

Vanaf zaterdag 24 mei tot medio november 2014 willen wij een tentoonstelling houden over de tekenaar en aquarellist en vroegere stadgenoot

PIET KLAASSE

Wij vragen in bruikleen: schilderijen van en boeken over hem.
In plaats van bruikleen (als u dat niet wilt) zouden wij graag een foto willen maken van het kunstwerk om die tentoon te stellen.

Voor aanbiedingen en informatie verzoeken wij u contact op te nemen met **Bart Nouwens, 035-5389239**

OPROEP

Anderhalf uur collecteren voor het Anjerfonds

Op zaterdag 17 mei a.s. gaat de HKE, net als in 2013, collecteren voor het Prins Bernhard Cultuurfonds, ook bekend als het Anjerfonds. Dit fonds ondersteunt met subsidies initiatieven op het gebied van cultuur in de breedste zin. De HKE heeft ook wel eens gebruik gemaakt van subsidie van dit fonds. Organisaties die collecteren ontvangen een derde van de opbrengst. Dus daarom doen we als HKE graag weer mee dit jaar.

In 2014 willen we op twee plaatsen collecteren – zowel bij de Minnehof als bij de Boni – zodat we wellicht een grotere opbrengst kunnen krijgen t.o.v. vorig jaar. Elke collectant doet dat voor maximaal anderhalf uur tussen 9.00 en 16.00 uur.

Doe je ook mee?

Meld je aan bij Jaap Groeneveld, info@historischekringgeemnes.nl of telefonisch 035-538 1609, of d.m.v. een briefje in de brievenbus van de Oudheidkamer, Raadhuislaan 2A.

ADVERTEERDERS:

Restaurant Eemland,
Partycentrum 't Koetshuys
Eemoptiek
Eric Hoofd schildersbedrijf
Rabobank Soest Baarn Eemnes
Notariskantoor mr. W.A. van der Sluis
Welkoop, Groen & Doen
Collectie Streefoord Kunsthandel
A.J.M. van der Wardt

SPONSORS:

Aannemingsmaatschappij ZVS B.V.
Eemnes
Gooiland Beveiliging B.V. – Eemnes
Adrie Hoogland Vastgoed B.V. – Eemnes
J. van Ijken B.V. Oude Bouwmaterialen
Vrienden van de Oudheidkamer

De Historische Kring Eemnes is een door de Belastingdienst erkende Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI), waardoor belastingvrije schenkingen aan de vereniging kunnen worden gedaan.

Van onze vrienden moeten we het hebben!

'Vrienden' vervullen stille wensen van de HKE

Voor minimaal 15 euro p.j. kunnen leden
'vriend' worden van de Oudheidkamer.

Vraag inlichtingen of geef u op bij:
J. Frantsen, 035-5310442

VRIENDEN VAN DE OUDHEIDKAMER

INLEVEREN KOPIJ

- Kopij
 - handgeschreven of getypt in overleg met redactie,
 - op drager (met afdruk) en illustratiemateriaal naar J. Smids, Graanoogst 3,
- per e-mail (tekst) aan: hke-lay-out@xs4all.nl
- Kopij voor het volgende kwartaalboekje ontvangen wij graag voor 15 mei 2014.

ERIC HOOFD

SCHILDERSBEDRIJF

Voor al uw binnen- en buitenschilderwerk.

Maalderij 8 • 3755 CG Eemnes • Tel. 06-51886413 • www.ehschilders.nl • e.hoofd@live.nl

RESTAURANT EEMLAND

PARTYCENTRUM 'T KOETSHUYS

Laarderweg 74, 3755 AR Eemnes, Tel.: (035) 531 48 67

EEMoptiek

Gediplomeerd opticien
en contactlensspecialist
Lid A.N.V.C.

Laarderweg 44
3755 AP Eemnes

☎ 035 - 621 24 99
🌐 www.eemoptiek.nl
✉ info@eemoptiek.nl

openingstijden: dinsdag t/m vrijdag 9.00-18.00 uur, zaterdag 09.00-17.00 uur